

1 Our Shiur began with the גמרא continuing with the topic of proper conduct in the bathroom.
 It tells of רב הונא's son, רבה, who was disappointed with רב חסדא for not teaching תורה, but things like מאן דעייל לבית הכסא - when one enters the bathroom, he should not sit down forcefully or strain too much because this can cause him injury.
 רב הונא said;
 הוא עסיק בחיי דברייתא - this is extremely important! He's teaching things which impact your very life.

1

The proper conduct in the bathroom

רבה
 was disappointed with רב חסדא for not teaching תורה

מאן דעייל לבית הכסא
 In the bathroom he should not sit down forcefully or strain too much

רב הונא SAID
 הוא עסיק בחיי דברייתא
 He's teaching things which impact your very life

2 The גמרא then proceeds to teach preferences of materials to use for cleaning oneself in the bathroom.
 הוא היו לפניו צרור וחרס - If he has a choice of a stone or a shard of pottery, we have a מחלוקת between רב הונא, who says, on שבת he should rather use the rock, even though it's generally מוקצה, rather than using a piece of pottery, which involves סכנה of either cutting himself or כשפים sorcery.
 רב חסדא says, it's better to use the piece of pottery, which has status of a vessel, and is not מוקצה, rather than the stone which is מוקצה.

2

Materials for cleaning oneself in the bathroom

היו לפניו צרור וחרס

רב הונא מוקצה סכנה בלפיו

רב חסדא מלוח כלי מוקצה

3 The gemara presents another choice of materials; הוא היו לפניו צרור ועשבים - a stone or grass - This too is a מחלוקת - between רב חסדא and רב המנונא.
 One says it's preferred to use the stone, rather than the grass with which he might cut himself. This applies even during the week.
 The other one says it's preferred to use the grass, rather than the stone which is מוקצה.

3

היו לפניו צרור ועשבים

רב חסדא & רב המנונא מוקצה might cut himself

רב הונא מלוח מוקצה

Even during the week

- 4 The Gemara then teaches the consequences of one who does not relieve himself when needed.
It's a מחלוקת between רב חסדא and רבינא.
One says רוח רעה שולטת בו - he will have bad breath.
And the other says רוח זוהמא שולטת בו - he will have foul-smelling perspiration.

4

Consequences of one who does not relieve himself when needed

מחלוקת

רבניא & רב חסדא

רוח זוהמא שולטת בו	רוח רעה שולטת בו
-----------------------	---------------------

- 5 The Gemara then talks about what to do if one has difficulty relieving himself.
Some of the opinions are אמר רב חסדא יעמוד וישב יעמוד וישב - he should stand and sit repeatedly, which stimulates the muscles of the intestines.
רב חנן מנהרדעא says one should walk from place to place and try to relieve himself each time.

5

What to do if one has difficulty relieving himself

אמר רב חסדא

יעמוד וישב יעמוד וישב

Stimulates the muscles of the intestines

רב חנן מנהרדעא

One should walk from place to place and try to relieve himself each time

6 The last משנה of the Perek talks about the minimum amount of חרס - earthenware that one would be חייב for carrying it on שבת. The Mishnah cites three opinions. רבי יהודה says you need to carry a small piece the size of the ones they used to put in between slats to make sure they didn't warp. This is the smallest שיעור. רבי מאיר says you need to carry a piece big enough to take a coal from a bonfire. And רבי יוסי says it must be big enough to hold a רביעית of water, which is smaller than רבי מאיר's שיעור, but larger than רבי יהודה's שיעור.

The משנה brings a פסוק which says that when the wall protecting the Jewish people falls, ולא ימצא במכתו חרש לחותות אש מיקוד - there won't even be a piece left over big enough to hold a coal. That seems to prove that that's how you measure the significance of a piece of earthenware, like רבי מאיר said! But רבי יוסי disagrees because the פסוק then says there also won't be a piece big enough to scoop up water, which seems to show that even that size is significant! The גמרא explains that רבי מאיר understood that part of the פסוק to be saying that you won't even be able to find an insignificant piece, like one that can scoop up water. But the smallest significant piece is like he said, big enough to take a coal.

6 משנה

Minimum amount of חרס - earthenware one would be חייב for carrying on שבת

<p>רבי מאיר</p> <p>כדי לחתות בו את האור</p> <p>Big enough to take a coal from a bonfire</p> 	<p>רבי יהודה</p> <p>The size put between slats so they didn't warp</p>
<p>רבי יוסי</p> <p>Big enough to hold a רביעית of water</p> 	
<p>רבי מאיר</p> <p>ולא ימצא במכתו חרש לחותות אש מיקוד</p>	<p>רבי יהודה</p> <p>ולחשוף מים מגבא</p>

You won't even be able to find an INSIGNIFICANT piece like one that can scoop up water

הדרן עלך המוציא יין

7 The ninth Perek begins with a series of משניות that start with the words מנין - from where do we know this Halacha - one of which is related to Hilchos Shabbos.

אמר רבי עקיבא מנין לעבודה זרה שמטמאה במשא כנדה - עבודה זרה, an גדה, makes someone טמא if he carries it, even if he does not touch it directly?

The answer is from the פסוק which compares them. It says לו תזרם כמו דוה, צא תאמר לו - You will send away זרה עבודה just like a גדה, and say "Go out!"

It must be pointed out, that this Posuk is only an אסמכתא, because זרה עבודה is only טומאת זרה. The understanding is as follows; The Chachamim decreed a טומאה on זרה עבודה similar to גדה, based on the Posuk which compares זרה עבודה to גדה.

7 משנה: מנין? אמר רבי עקיבא מנין לעבודה זרה שמטמאה במשא כנדה

עבודה זרה נדה

Makes one טמא if CARRIED if טומאת משא

Makes one טמא if CARRIED if טומאת משא

תזרם כמו דוה צא תאמר לו

אסמכתא

8 The Gemara brings a משנה in Masechet Zera, in which we see that the Rabonon argue with רבי עקיבא. It talks about pieces of a wall which have the status of עבודה זרה and the רבנן say, אבניו ועציו ועפריו מטמאין כשרץ -

Its stones, wood, and mortar are מטמא as a שרץ, because the פסוק which talks about זרה עבודה says תשקצנו - you must consider it abominable.

Since it uses the words שרץ to describe זרה עבודה, and שרץ is related to the word שרץ, we see they have the same type of טומאה, which is limited to טומאת מגע - Tumah by contact. שרץ is not מטמא טומאת משא - by carrying it. So too, זרה עבודה can only make you טמא if you touch it, not if you carry it.

This is ר' אלעזר's interpretation of the מחלוקת between רבי עקיבא and the רבנן, mentioned later in the Gemara.

8 תנן התם Pieces of a wall which have the status of עבודה זרה

רבנן SAY: אבניו ועציו ועפריו מטמאין כשרץ

מטמאין כשרץ שרץ תשקצנו

עבודה זרה שרץ

Makes one טמא if TOUCHED if טומאת מגע

Makes one טמא if TOUCHED if טומאת מגע

ר' אלעזר

9 רבה interprets the מחלוקת differently. תזרם דאמר קרא נכרינהו מינך כזר - when the פסוק says to send away זרה עבודה, it means to separate yourself from it completely, and therefore the Chachamin made its laws of טומאה very strict. Therefore Rabbah holds everyone agrees that זרה עבודה is מטמא טומאת משא - by carrying.

9 רבה תזרם דאמר קרא נכרינהו מינך כזר

Everyone Agrees רבנן & רבי עקיבא

עבודה זרה

Makes one טמא if CARRIED if טומאת משא

10 כי פליגי באבן מסמא
 However, they argue about אבן מסמא, a rock that's placed on supports.
 There's a special stringency by נדה that if she sits on that rock, utensils that are below become מטמא טומאת מדרס, even though they did not bear her weight.
 According to רבי עקיבא רבי
 מה נדה מטמאה באבן מסמא אף עבודה זרה מטמאה באבן מסמא - אבן מסמא through מטמא זרה עבודה זרה is also מטמא through מטמא זרה.
 But the רבנן say, since the Posuk also compares עבודה זרה רבנן to שרץ - like שרץ - it is not מטמא through מטמא זרה. Although מטמא זרה IS מטמא טומאת משא - מטמא זרה טומאת משא, because we have the other Posuk which compares עבודה זרה to זרה.

The גמרא adds that according to רבי עקיבא רבי - למאי הלכתא איתקש לשרץ - if עבודה זרה is compared to נדה, why did the פסוק also compare it to שרץ?
 He answers;
 עבודה זרה - to teach that the objects used to serve the זרה, like decorations, etc., - like שרץ, are only מטמא טומאת כוגע by direct contact.

We also learn from the comparison to נדה;
 מה נדה אינה לאברים אף עבודה זרה אינה לאברים - A נדה's particular type of טומאה does not apply to severed limbs, and a נדה's limbs are not מטמא through מטמא זרה. The limbs ARE מטמא במגע ובמשא - by touch or by carrying - not because of נדה, but because of החי מן האבר, which is מטמא זרה - the Tumah of a dead body.
 The פסוק teaches that pieces of an עבודה זרה also do not maintain their טומאה.

10 כי פליגי באבן מסמא

<p>רבי עקיבא</p> <p>מה נדה מטמאה באבן מסמא</p> <p>אף עבודה זרה מטמאה באבן מסמא</p> <p>?</p> <p>למאי הלכתא איתקש לשרץ</p> <p>למשמשיה</p> <p>Makes one טמא if TOUCHED if טומאת כוגע</p>	<p>אמרוק</p>	<p>רבנן</p> <p>LIKE שרץ עבודה זרה מטמאה באבן מסמא</p> <p>?</p> <p>למאי הלכתא איתקש לנדה</p> <p>מה נדה אינה לאברים אף עבודה זרה אינה לאברים</p>
---	--------------	--